

Peer ved Kong Christian den X's Bro i Sønderborg: "Det er som om klappen bliver stående i dage eller ugevis, når ens kære bliver ramt af handicap. Når den så går ned igen opdager man det "nye land", hvor man leder efter genkendelighed... indtil man accepterer de nye vilkår."

Vi skulle tage et andet tog end planlagt

- en forældrefortælling

AF MIRIAM
RANDI LARSEN

"Og der er vi på Ringsted station. Vi står der sammen med vores 14-årige dreng. Og så kommer toget ind, og det bremses ned - skurende og hvinende ligesom det altid gør ved DSB. Og så råber vores søn: I er nogle dårlige forældre, fordi I sender mig på behandlingshjem. Og så kom de løbende - tårerne ned ad hans kinder."

Peer Mikkelsen oplever flere gange at stå med en grædende søn på stationen. De havde ikke selv ressourcer til at hjælpe deres søn længere, og han havde fået plads på et behandlingshjem. Den historie, den afmagt og følelse af skam, det fører med sig, delte Peer lørdag den 13. april med forældre-netværket Autisme og Tro Vest. Peers søn har Tourette og OCD, som brød ud, da han var omkring 8 år i juni 1997, og i samme omgang blev hele familiens liv forandret. Pludselig havde de et barn, som ikke trives, som får

udfordringer i skolen og med at leve en almindelig hverdag, og forældrene oplever, at de ikke slår til. "Når han sagde, at vi var dårlige forældre, så siger han det, vi også har sagt til os selv", siger Peer. Alle forældres frygt om at være en dårlig forælder føles som en realitet, og sammen med det kommer en oplevelse af ikke at passe ind – ikke at høre til. "Som forældre spejler man sig i andre forældre, men når man har et barn med et handicap, så kan det svært at finde nogen at spejle sig i."

Et fællesskab med ligesindede

Peer hjælper i dag andre gennem Bedre Psykiatri. Det er et sted, hvor de følte sig forstået – hvor andre havde samme referenceramme som dem selv. Forummet, hvor andre tumlede med de samme udfordringer, hjalp dem til en accept af, at der nu var nye normer for deres liv. De store tanker om, hvornår udfordringerne ville stoppe, og hvornår alting ville blive som før, blev lagt ned. "Vi skulle tage et andet tog og se, hvor de nye vilkår førte os hen," siger han og fortsætter "vi skulle til at forholde os til et nyt land og et nyt sprog." Peer understreger, at accepten af de nye vilkår og af, at de normale opdragelsesregler og succeskriterier ikke længere var gældende, var afgørende for, at han fandt mod og styrke til at fortsætte kampen for sin søns velbefindende.

AHA-oplevelser

Peer fremhæver, at noget af det vanskeligste var skammen som fulgte med oplevelsen af at være anderledes. Skam over at ens barn ikke kunne fungere sammen med andre børn – end ikke på en specialiseret skole – og det gjorde, at smerten i familien blev en familiehemmelighed. "Alle forældre starter samme sted, og det er med stolthed. Og når man så skammer sig i stedet for at være stolt, så sker der let en tilbagetrækningsmanøvre."

Vi ved ikke, hvad andre kæmper med, vi ser kun et øjebliksbillede.

Men skammen blev sat i perspektiv for Peer en dag, han stod i Netto ikke ret langt fra hjemmet. Han står og lægger mælk i kurven, og stopper pludselig op midt mellem reolerne, grebet af en masse spørgsmål om hvad, hvornår og hvorfor. Han forstyrres af at få øje på en lille kernefamilie på indkøb; de ser så lykkelige ud, og Peer føler, at den familie er en stor kontrast til Peers familie. Men samtidig kommer han i tanke om, at det måske er familiens lykkeligste øjeblik i hele deres liv. "Vi ved ikke, hvad andre kæmper med, vi ser kun et øjebliksbillede", siger han. Det blev en vigtig erkendelse for ham.

En anden oplevelse, Peer har, er, at han under et halvmaraton kommer til at sammenligne det at nærme sig målstregen med familiens liv. Men når man løber i livet med et barn med udfordringer, så kan det godt føles som om, målstregen bliver ved med at blive flyttet. Det er frustrerende.

Gud får ting til at ske

I mange år gik bølgerne op og ned, men noget blev afgørende i familien Mikkelsens forløb, nemlig at sønnen insisterede på, at han ville på efterskole, og det skulle være en kristen efterskole – det skrev han som mål i alle handleplaner. Kombineret med en konkret overgivelse af situationen til Gud. "Oplevelsen af ikke at kunne overskue om og hvornår det hele ville blive bedre, fik os til at opsøge vores præst og få en sygesalving, omgivet af nogle enkelte menighedsvenner. Det var en velsignelse, og det gav håb, og tingene begyndte at falde på plads."

Sønnen kom et godt sted hen, hvor han fik hjælp og omsorg – også til at indhente skolearbejdet. Senere kom han på Nordsjællands Efterskole, som han havde bestemt sig for.

Peers søn er i dag i 30'erne, lever et selvstændigt liv i Skotland, er i gang med en teologisk Ph.d. og underviser andre i græsk online. Han har fået vendt sine udfordringer til styrker. "Vi ved ikke, hvad Gud vil bruge ham til nu, men vi tror på, han har en plan."

Peer Mikkelsen er gift og har tre voksne børn. Han er foredragsholder med fokus på at bryde tabu om psykisk sygdom. Desuden nattevagt på Autismecenter Syd i Rødékro. Peers hjemmeside: <https://p-peerspektiv.dk/>

FAKTA

Gode råd fra Peer Mikkelsen

Anbefalinger til forældre til børn med et handicap

- køb en kinabog og skriv noter og dato hver gang du snakker med nogen i kommunen eller sundhedssystemet, så du kan holde overblik, når systemerne ikke taler sammen.
- Sygesalving – det kan være en befrielse at lægge sit barn og situation i Guds hænder.
- Husk, at det, du ser hos andre, er øjebliksbilleder. De kæmper sikkert også med noget.
- Accept af nye vilkår er svær, men en hjælp kan være at de gængse opdragelsesregler aflyses.

Er du pårørende til forældre med et barn med handicap, så vær oprigtigt nysgerrig på, hvordan de har det.

Gør det samme, som du ville gøre for en med langtidssygdom.

- Sig ikke: "Sig til hvis jeg kan gøre noget" eller "husk at passe på jer selv"
- Tilbyd noget konkret og gerne praktisk, f.eks.
 - Kom med aftensmad på onsdag
 - Hjælp forældrene til at komme væk og få en pause
 - Ordne haven

Autisme og Tro – et vigtig netværk

"Netværket er blevet uundværligt for os. Det er en lang vej at erkende, at ens barn har autisme. Det kan være som at have booket en tur til Paris, men opdage, når man sidder i flyet, at turen går til Amsterdam. Det er trygt og givende at være med i Autisme og Tro, fordi vi alle kender den oplevelse. Det, der gjorde indtryk i vores regi, var at møde nogen, som kunne sætte ord på, hvad det indebar at have et barn med autisme, når man ikke selv kunne. Jeg arbejder selv med børn med udfordringer, men her kan jeg lytte med andre ører og reflektere på en anden måde end i arbejdet.

At tro er en grundfaktor for netværket, gør det trygt at beskæftige sig med noget, som grundlæggende er en smerte. Nogle gange føles det let, og andre gange tungt, men jeg går aldrig derfra med en oplevelse af, at det var ligegyldigt."

Peder Juul Mikkelsen

- far, folkeskolelærer og fast deltager i Netværket Autisme og Tro Vest

INFO